పెంపుడు కొడుకు

గీతారాణి

అప్పుడే సెకెండ్ షో వదిలారు.

హాల్లోంచి, బయటపడ్డ జనంలో కొందరు వాసు కిళ్లీ కొట్టుదగ్గరకు పరిగెట్టారు.

ఒకరు సిగరెట్లుకావాలని, మరొకరు కిళ్లీలు కావాలని మరొకరు చాక్లెట్లు కావాలని, వాసుమీద పడుతున్నారు.

వాసు సహనంగా అందరికీ అన్నీ అందిస్తున్నాడు.

ఓ పావుగంట అతను ఊపిరి పీల్చుకొందుకే నానా యాతన పడ్డాడు.

ఆ పావుగంట అయేక వాసు కొట్టుముందు సందడి తగ్గిపోయింది.

సెకండ్ షో అయ్యాక ఇంక తన కొట్టుకు జనం రారని అతనికి తెలుసు. ఇంకా తను కొట్లో కూర్చోవటం కుద దండగ అనుకొని, ఆ రోజు వచ్చిన డబ్బులన్నీ జేబులో వేసుకొని, కొట్టుకు తాళం పెట్టి, ఇంటి దారిపట్టాడు.

అతను ఇంటికి రాగానే రోజూ, తలుపులని ఓ పావు గంట కొడుతాడు. అది మొదట్లో చాలా చిరాకుగా అనిపించినా, రాను, రానూ, అది అలవాటుగా మారి పోయింది.

క్రొత్తలో పావుగంట తరువాత తల్లో, తండ్రో, తమ్ముళ్ళో, చెల్లెళ్ళో వచ్చి తలుపులు తీస్తే అరగంట నుంచి కొట్టి, కొట్టి, చేతులు నొప్పి పడుతున్నాయి, తలుపులు తియ్యరేం? అని తలుపులు తీసిన వాళ్ళమీద చిన్నగా విసుక్కునేవాడు.

రోజూ తలుపులు కొట్టటానికి అలవాటు పడిపోయిన అతను ఆ మాటలుకూడా అనటం మానేశాడు.

ఈ రోజు ఆఖరి తమ్ముడు, లోపలనుంచే అన్నని పెద్దగా తిట్టుకొంటూ వచ్చి, తలుపులు తీసి, అలాగే వెళ్ళి పడుకొన్నాడు.

వాసు తలుపులు గడియ పెట్టి, కాళ్ళూ, చేతులు కడుక్కొని, తన గదిలోకి వెళ్ళి, బట్టలు మార్చుకొని వంటింటిలోకి వెళ్ళి అన్నం గిన్నె మూత తీసి చూసాడు.

మూడేమూడు పిడికెళ్ళ అన్నం ఉంది. దాని ప్రక్కన నాలుగే నాలుగు దుంప ముక్కలు, చిన్న గిన్నెలో చారు వున్నాయి.

ఆ అన్నం చూస్తూనే వాసు ముఖం చిన్నబోయింది. బయటకే చిన్నగా నిట్టూర్పు విడిచి, ఆ గిన్నెమీద

మూత పెట్టేసి ఓ గ్లాసు తీసుకొని కుండలో నీళ్ళు కడుపు నిండుగా త్రాగేసి, వంటింటి తలుపులు మూసి వేసి తన గదిలోకి వచ్చాడు.

తను విప్పిన ప్యాంట్ చేతిలోకి తీసుకొని, నేలమీద చతికిలబడి ప్యాంట్ జేబులోంచి చిల్లరని, రూపాయి నోట్లని క్రిందకు వంపాడు.

ఆ రూపాయినోట్లమధ్య చిన్న కాయితం ముక్క లాంటిది వాసు చురుకైన కళ్ళకు కనిపించింది.

వాసు ఆశ్చర్యపోతూ ఆ చీటీని చేతిలోకి తీసుకొని చూసాడు.

"మై డియర్ వాసూ!

రేపు సాయింత్రం ఆరు గంటలకు శ్రీదేవ్ విలాస్‌కు రా. నీకు ఒక రహస్యాన్ని చెప్పాలి. వస్తావు కదూ!

ఇట్లు,
నీ శ్రేయోభిలాషి"

వాసు ఆ లెటర్‌ని నాలుగైదుసార్లు చదివి చాలా ఆశ్చర్యపోయేడు.

ఈ చీటీ తన జేబులోకి ఎలా వచ్చింది? తన జేబులో ఎవరు వేసారు? ఆ చీటీ తన జేబులో వెయ్యాలంటే కనీసం తన ప్రక్కనుంచి ఎవరైనా వెళ్ళితీరాలి. తను కొట్టు కట్టేసి వస్తున్నపుడు చాలా వీధులు నిర్మానుష్యంగా వున్నాయి. కొన్ని వీధుల్లో వాహనాలు మాత్రమే వెళుతున్నాయి. మరికొన్ని వీధుల్లో జనం పాదసంచారులైనా, తన ప్రక్కగా ఎవరూ నడవలేదు. తనకి బాగా గుర్తు వున్నది. మరి ఈ చీటీ తన జేబులోనికి ఎలా వచ్చింది?

ఒకవేళ ఆ శ్రేయోభిలాషి తన కోట్లో ఏ కిల్లీనో, సిగరెట్ ప్యాకెట్టో కొని, రూపాయి నోటుతో సహా ఈ చీటీని తనకు అందజేశాడేమో?

యస్. కరెక్ట్. ఈ చీటీ తన జేబులోకి రావాలంటే అదొక్కటే మార్గం. తను గాబరాగా అందరికీ అన్నీ అందిస్తూ, ఈ చీటీనికూడా అందుకొని వుంటాడు.

అయితే ఇంతకీ ఎవరా శ్రేయోభిలాషి? తనకు రహస్యాన్ని చెప్పాలి అంటూ వ్రాశాడు. ఏమిటా రహస్యం? ఆ రహస్యాన్ని తెలుసుకోవాలంటే రేపు తను శ్రీదేవ్ విలాస్‌కు వెళ్ళితీరాలి. ఆ శ్రేయోభిలాషి చెప్పబోయే రహస్యాన్ని విని తీరాలి.

వాసు ఆ చీటీని, డబ్బులని తిరిగి ప్యాంట్ జేబులో పడేసి, చాప పరచుకొని ప్రశాంతంగా నిద్దురపోయాడు.

2

ఆ మర్నాడు వాసు ఉదయాన్నే లేచి, త్వరత్వరగా తన పనులు ముగించుకున్నాడు.

అద్దంలో చూసి, తల దువ్వుకొంటూంటే ఆ ఇంటి పెద్దకొడుకు గిరి, సావిత్రమ్మ అక్కడకు వచ్చారు. మిగిలిన వాళ్ళుకూడా మెల్ల మెల్లగా అక్కడకు చేరుకొన్నారు.

"ఏరా, రాత్రి ముద్ద తినలేనట్లు వుంది. ఎవరిమీద తమరి అలుక?"

విసురుగా ప్రశ్నిస్తున్న తల్లివంక అదోలా చూసాడు.

"ఆ చూపేమిటి? అడిగినదానికి సమాధానం ఇవ్వకుండా."

గిరి చిర చిరలాడుతూ అన్నాడు.

వాసు షర్ట్ వేసుకొంటూ మౌనం వహించాడు.

"వాడి తిక్క సంగతి నీకు తెలిసిందేకదా సావిత్రీ, మనం ఎన్ని వాగినా ఆయనగారు మాత్రం రాజాగారిలా నోరైనా విప్పడు."

సుందర్రావు కొడుకుమీద మండిపడుతూ అన్నాడు.

"మరీ రాతి మనిషి. ఒక్క మాట మాట్లాడడు. ఇలాంటివాడు అడవిలో మానుగా పుట్టాల్సింది."

"అది మడ్డితనం కాదు, పొగరు మోతుతనం."

పెద్దవాళ్ళూ, చిన్నవాళ్ళూ తనపై పాస్ చేస్తున్న కామెంట్స్‌ని చాలా నెమ్మదిగా, శాంతంగా వింటున్నాడు వాసు.

అతడి తత్వం చాలా చిత్రమైనది.

ఎవరు ఎన్ని మాటలు అన్నా తనని కాదన్నట్లు, అసలు ఆ మాటలను విననట్లు ప్రవర్తిస్తాడు.

అది తిక్క స్వభావంకాదు. తనవాళ్ళు అనే మాటల్ని వినే శక్తిని కోల్పోయాక అలా వుండటం నేర్చుకొన్నాడు.

తనకన్నా పెద్దవాడైన గిరిని కానీ, తనకన్నా చిన్నవాళ్ళు అయిన తమ్ముళ్ళు, చెల్లెళ్ళని కాని ఏనాడు కసిరి కూడా ఎరుగరు తల్లి తండ్రీ.

చిన్ననాటినుంచి తన వాళ్ళందరూ విసిరే విసురులతో వేసే మొతుకులతో ఇంతవాడు అయాడు.

తల్లీ, తండ్రీ, అన్న అనే మాటలకు పసితనంలో విసురుగా సమాధానాలు చెప్పేవాడు. కానీ యుక్త వయసు వచ్చాక వాసు వాళ్ళ మాటల్ని శ్రద్ధగా వినేసి, అన్ని మాటలకు సమాధానంగా తూచినట్లు ఒకే ఒక

సమాధానాన్ని చెప్పటమో లేక ఒకసారి వాళ్ళ ముఖాల లోకి చూసి బయటకు వెళ్ళిపోవటమో చేసేవాడు.

క్రొత్తలో తల్లీ తండ్రీ తనని దూషించటం, మిగతా వార్ని ప్రేమగా చూడటం చూసిన వాసు కంటినిండా నిద్రపోకుండా అంతా నన్నెందుకిలా వేరుగా చూస్తున్నారు అని విచారించేవాడు.

వాసు టెన్త్ క్లాసు ఫస్ట్ క్లాసులో పాసయ్యాడు.

ఇంటర్ మీడియట్‌లో జాయిన్ అవుతానని అంటే, తండ్రి నాలుగు చీవాట్లు పెట్టి, ఓ కిల్లీ కొట్టు అద్దెకు తీసుకొని, వాసుని ఆ కొట్లో కూర్చోబెట్టాడు.

మొదటిసారి ఆ కిల్లీ కొట్లో కూర్చున్న వాసు బోరున ఏడ్చేసాడు, తన దురదృష్టానికి.

ఏ ఇంజనీరో, ఏ డాక్టరో చదవాలని కన్న కలలు అలా కిరాణా కొట్లో ఓమూల కూర్చోనేసరికి అతనికి అంత చిన్న వయసులోనే జీవితం మీద విరక్తిలాంటిది కలిగింది.

ఎవరికి ఎంత ప్రాప్తమైతే అంతే అనుకొని, ఆ కిల్లీ కొట్టు జీవితానికి అలవాటు పడిపోయేడు.

ఉదయంనుంచి రాత్రివరకూ ఆ కిల్లీ కొట్లో గడిపి, సంపాదించే సంపాదన అతను ఏనాడూ తన స్వంత ఖర్చులకు వుపయోగించుకోలేదు. రాత్రి సంపాదించిన పైకాన్ని, ఉదయాన్నే తల్లి లాక్కొంటుంది.

ఏనాడైనా మిత్రులు ఎవరైనా సినిమాకు రమ్మని బలవంతం చేస్తే, వాసూ సినిమాకు బయలుదేరితే ఆ రోజు యుద్ధమే ఇంట్లో.

ఇవ్వటానికి చేతులు రాని తల్లి, ఎలాగో ఇచ్చాక అన్న

మిగిలినవాళ్ళ పోరాటం, తండ్రి దూషణ భూషణాలు.

ఇన్నింటిలో చూసే ఆ సినిమా ఏనాడూ వాసు తలకి ఎక్కదు. అందుకే అతను ఏనాడూ సినిమాల జోలికి పోడు.

ఇది వాసు జీవితం. అతను సాగిస్తున్న జీవనం.

"వాసూ! తిండి ఎందుకు తినలేదూ? అని ప్రశ్నిస్తే సమాధానం చెప్పాలని తెలియదా?"

తండ్రి గొంతులో ధ్వనించిన తీవ్రతకి, తండ్రివంకే చూస్తున్న వాసు తన జేబులో వున్న నోట్లు, చిల్లరా, తల్లి చేతుల్లో పోస్తూ—

"ఆకలి వెయ్యలేదు. అందుకే తినలేదు" అని అనేసి, బాగా అరిగిపోయిన చెప్పుల్లో కాళ్ళు దూర్చాడు.

"ఎలా వేస్తుంది ఆకలి! ఆ కొట్లో కూర్చుంటాడు. ఎంత డబ్బు వస్తుందో, మనకు తెలియదు. వచ్చిన డబ్బులో సగం దాచేసి, మిగిలిన సగం మన మొఖాన కొడతాడు. తను మస్తుగా హోటలులో మింగేస్తాడు. మనం అరాకలితో సగం చస్తూ, బ్రతుకు లీడ్చాలి!..."

అన్న గిరి మాటలకు, చెప్పుల్లో కాళ్ళు దూరుస్తున్న వాసు ఓసారి అతన్ని చూసేసి, బయటికి నడిచాడు.

"చూసారా, వాడి పొగరు? తనకన్నా పెద్దవాళ్ళు ప్రశ్నిస్తే ఒక్క సమాధానం ఇచ్చాడా? పైగా ఆ లెక్క చెయ్యని చూపులొకటి. ఛ! ఛ! ఇదంతా మన తెలివితక్కువతనంవల్లే జరుగుతున్నది. మధ్యాన్నం ఆ వెధవ ఇంటికి రానియ్యండి. పళ్ళు రాలగొట్టి, ఎంత డబ్బు వచ్చిందో అని అడిగితే, వచ్చినట్లు బదులిస్తాడు."

గిరి అంటున్న మాటలు వాసు చెవుల్లో పడుతున్నాయి. అన్నయ్య మాటలు చెవుల్లో పడకూడదని అతను త్వర త్వరగా అడుగులు వేసుకొంటూ తన ఇంటిని దాటి పోయాడు.

సావిత్రమ్మ నోట్లని లెక్కపెడుతుంటే, నోట్ల మధ్య కాయితంలాంటిది కనిపించింది.

ఆ చీటీ తీసి "గిరీ! ఈ చీటీ ఏమిటో చదువు. వాసూ ఇచ్చిన డబ్బులతో కలిసిపోయి వుంది" అని అతడికి చీటీని అందించింది.

గిరి ఆ చీటీలోని సారాంశాన్ని బయటకే చదివాడు.

"మైడియర్ వాసూ,

రేపు సాయంత్రం ఆరుగంటలకు శ్రీవిలాస్ దగ్గరకు రా, నీకు ఒక రహస్యాన్ని చెప్పాలి. వస్తావు కదూ.

ఇట్లు
నీ శ్రేయోభిలాషి."

"నేను చెప్తే విన్నారా, మీ రెండవకొడుక్కి వెనుక ఏదో వుందని?" గిరి వ్యంగ్యంగా అన్నాడు.

సుందర్రావు ఏదో ఆలోచనల్లో పడ్డాడు.

కొడుకు చేతుల్లోంచి ఆ చీటీని లాక్కొని మరోసారి చదివాడు.

"గిరీ, వాసుని ఇకనుంచి జాగ్రత్తగా గమనించాలి," అన్నాడు.

"నాన్నా, ఈ చీటీ అసలు ఎప్పటికి వ్రాయబడిందో?" చిన్నకొడుకు వెంకటేష్ అనుమానంగా అడిగాడు.

"రఘూ, ఈ చీటీ ఇంతకుముందు రోజుకు సంబంధించి

నదే అయితే అన్నయ్య సాయంత్రం వేళలో కొట్లో వుండకూడదు. కానీ అన్నయ్య ఏనాడూ కొట్టు వదలి పోలేదు. ఈ చీటీ ఈరోజుదో, రేపటిదో'' అంది డిటెక్టివ్ కథలు బాగా చదివే సుమ.

గిరి చెల్లెలివంక మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ ''గుడ్! చాలా తెలివిగా చెప్పావు'' అని అన్నాడు.

''గిరీ! సుమ అన్నట్లుగా ఈ చీటీ ఈ రోజుదో, రేపటిదో, అయివుండాలి. అలా కాని అయితే వాసు ఈ సాయంత్రం కాని, రేపు సాయంత్రంకాని, ఆ శ్రేయోభిలాషిని కల్సుకొంటాడు. కనుక వాసు బయటికి వెళతాను అని అడిగితే ఎవ్వరూ కాదనకండి. వాడు ఆ శ్రేయోభిలాషిని కల్సుకొని, ఏం మాట్లాడుతాడో, ఆ శ్రేయోభిలాషి వాసుతో ఏ రహస్యాన్ని చెప్తాడో విని తీరాలి,'' అన్నాడు సుందర్రావు.

3

మధ్యాహ్నం యింటికి వచ్చిన వాసు భోజనం చేస్తూ—

''అమ్మా, ఈ ఒక్క పూటా అన్నయ్యని షాపు చూడ మనవూ?'' అని దీనంగా ముఖంపెట్టి అడిగాడు.

అంతా మొదటే ప్లాను వేసుకోవటంతో ''అలాగే వాసూ, గిరి ఫ్రెండ్ ఇంటిలో పార్టీ వుందని అంటున్నాడు వెంకటేష్‌ని చూడమంటానులే'' అని అంది సౌమ్యంగా.

తల్లి అంత సౌమ్యంగా మాట్లాడటం అదే మొదటిసారి కావటంతో అతను ఖంగు తిన్నాడు.

''అవును కానీ, వాసూ, సినిమాకి వెళతావా?డబ్బులు ఏమైనా కావాలా?''

తల్లి అలా అడిగేసరికి తబ్బిబ్బుపడ్డ వాసుకు పొలమారింది.

“మంచినీళ్ళు త్రాగు నాయనా, ఎవరో తలచుకొంటున్నట్లు వున్నారు” అని సావిత్రమ్మ కొడుక్కు మంచినీళ్లు అందించింది.

గ్లాసుడు నీళ్లూ గటగటా తాగేసి, “సినిమాకు కాదు. ఓ ఫ్రెండ్‌ని కలవాలి” అని అన్నాడు.

అతను భోజనం చేసేసి, తన గదిలోకి వెళ్ళి, కోటు తాళాలు తమ్ముడి చేతికి ఇచ్చి, శ్రేయోభిలాషి తనకు వ్రాసిన చీటీకోసం వెతికాడు. ఆ చీటీ ఎక్కడా కనిపించలేదు. అతనికి తెలియదు ఆ చీటీని తనవాళ్ళ చేతుల్లో పడేసానని.

అయినా ఆ చీటీనిగురించి అతను అంతగా పట్టించుకోలేదు. చాప పరచుకొని ఆదమరచి నిద్రపోయేడు.

నాలుగున్నరకు నిద్రలేచి, నూతిదగ్గర చల్లటినీళ్ళతో స్నానంచేసి, తనకు వున్న మూడు జతల్లో కాస్త మంచిది ఓ జత తొడుక్కొని, వుంగరాల క్రాఫ్‌ని నొక్కి దువ్వి, తల్లితో చెప్పి, బయటికి నడిచాడు.

అతను బయటకు వెళ్ళిన రెండు నిముషాలకే గిరి, అతన్ని నీడలా అనుసరించాడు.

అతను శ్రీదేవి విలాస్‌కు చేరుకొనేసరికి సరిగ్గా పది నిముషాలు తక్కువ ఆరు అయింది.

ఆ హోటల్ దగ్గర నిలబడి చుట్టూ పరికించి చూశాడు.

ఆ శ్రేయోభిలాషి ఎలా వుంటాడో తెలియదు.

ఏ గుర్తునైనా పెట్టుకు వస్తానని వ్రాయలేదు.

అలాంటప్పుడు శ్రేయోభిలాషిని తను గుర్తించటం ఎలా?

వాసూ సందిగ్ధావస్థలో పడిపోయాడు.

అతను ఆ అవస్థలో కొట్టుమిట్టాడుతుండగా ఒక టాక్సీ అతని ముందుకు వచ్చి ఆగింది.

ఆ టాక్సీలోంచి ఒక సూట్‌వాలా క్రిందకు దిగి. టాక్సీడ్రైవర్‌కు మీటర్‌చార్జ్ ఇచ్చివేసి, వాసూ దగ్గరకు వచ్చాడు.

"వాసూ! నా పేరే శ్రేయోభిలాషి. నేనే నిన్ను ఇక్కడకు రమ్మని వ్రాసినది" అని అన్నాడు.

ఆ వ్యక్తిని కలవరంగా చూసాడు వాసు.

"పార్కులో మాట్లాడుకొందాం పద."

ఆ వ్యక్తి అలా అని ముందుకు నడిచాడు.

అతని ప్రక్కగా నడుస్తూ, ఓరగా అతన్ని గమనించాడు వాసు.

ఆ వ్యక్తికి యాభై ఏళ్ళు వుంటాయని గ్రహించాడు. ముఖంలో అక్కడక్కడ ముడతలు పడ్డాయి. కళ్ళ క్రింద నల్లటి చారలు, చెంపమీద చిన్న గాటు, ఆ వ్యక్తి ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తే ఎన్నో జీవితానుభవాలు రంగరించుకొన్న వ్యక్తి అని తెలిసిపోతుంది.

ఇలాంటి వ్యక్తికి నాతో ఏం పని చెప్మా? అని లోలో ఆశ్చర్యపోయేడు వాసు.

ఇద్దరూ పార్కులోనికి వచ్చి గుల్షన్‌విల్లా గుబుర్ల వెనుక కూర్చున్నారు.

"వాసూ! నీ కథంతా చెప్పి, నిన్ను ఒక ఒడ్డుకు చేరుస్తాను. అయితే నీకు ఈ సహాయం చేసినందుకు నాకు పాతిక వేల రూపాయలు ఇవ్వాలి."

అతని మాటలు వింటున్న వాసు మొట్టమొదటిసారిగా పడి, పడి, నవ్వాడు.

"వాసూ! నా వర్డ్స్ విట్టిగా విన్పించాయా?"

"యస్ సార్, నా జీవితంలో తొలిసారిగా ఇంత చక్కటి విట్ విని, మనసునిండుగా నవ్వే తొలిరోజు ఇదే" వాసు మృదువుగా నవ్వాడు.

"ఇది విట్ కాదు వాసూ, నీ జీవితాన్ని పూబాటలో నడిపే తొలిమాట."

వాసు వింతగా చూసాడు.

"నీకు రాజా జగపతిగార్ని తెలుసా?" సూటిగా ప్రశ్నించాడు.

"ఆయన్ని ఎన్నడూ చూడలేదుకానీ, ఆయన్ని గురించి చాలా మంది గొప్పగా చెప్పుకోవటం విన్నాను..."

"మిస్టర్ వాసూ! ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయే మాటలు వింటే నువ్వు ఏమైనా కావచ్చు. విన్న తరువాత ఎలాంటి ఆవేశానికి గురికాకూడదు."

"చెప్పండి" వాసు పచ్చటి గడ్డిపరకలను తుంచుతూ అన్నాడు.

"నువ్వు రాజా జగపతిగారి బిడ్డవు... రాజా రమేష్‌వి."

వాసు, ఆయనవంక పిచ్చిపట్టినవాడులా చూసాడు.

ఆ చూపుల్లో రక, రకాల భావాలు కలగాపులగంగా కదలాడాయి.

"మీరూ... మీరూ..."

వాసు ఇంకా ఆ షాక్ నుంచి తేరుకోలేనివాడిలా తన మాటలను పూర్తి చెయ్యలేక పోయాడు.

"ముందే చెప్పాను. ఎలాంటి ఆవేశానికి గురి కావద్దని."

"నేను ఆవేశపడటంలేదు. ఆశ్చర్యపోతున్నాను. నేను రాజా జగపతిగారి బిడ్డనని ఎలా చెప్పగలుగుతున్నారు. నాకు జన్మని ప్రసాదించినవాళ్ళు సావిత్రమ్మ, సుందరరావుగారు. మరీ, మీరూ..." అని అంటూ అర్థోక్తిలో ఆపేసి ఆ వ్యక్తి ముఖంలోకి అయోమయంగా చూసాడు.

"వాసూ! నీ గురించి పూర్తిగా చెప్పాలంటే ముందు నన్ను గురించి చెప్పుకోవాలి. నీ చరిత్ర నాతో ముడిపడి వుంది. అయితే నా చరిత్ర విని నాకు ఎలాంటి హానీ తలపెట్టనని నువ్వు మాట ఇవ్వాలి."

వాసు ఆ వ్యక్తి ముఖంలోకి నిశ్చల దృక్కులతో చూశాడు.

"నా జన్మ రహస్యాన్ని చెప్పబోతున్నారు కాబట్టి, మీ చరిత్ర ఎలాంటిదైనా, నా గుండెల్లోనే దాచుకొంటాను," అని అన్నాడు.

ఆ వ్యక్తి ముఖంలో సంతృప్తి కనిపించింది.

"నా పేరు విల్సన్. నా వృత్తి దొంగతనం. అందరి ఇళ్ళలో దూరి, ఖజానాలు కొల్లగొట్టి, నా పొట్ట, నా కొడుకుపొట్ట పోసుకు జీవించే వాడిని. రెండో మూడో హత్యలు చేసినట్లుకూడా గుర్తు."

విల్సన్ తన మాటల్ని ఆపి, వాసూ ముఖంలోకి చూసాడు.

అతని ముఖంలో చిన్న బెరుకుదనం లాంటిది కదలాడు తున్నది తన ఎదురుగా వున్నది ఒక హంతకుడని తెలుసు కునే సరికి. అతనికి జంకులాంటిది కలిగింది.

4

విల్సన్ పేరుమోసిన గజదొంగ!

అతనికి ముఠా అంటూ ఏదీలేదు.

అతని కొడుకు డేవిడ్, విల్సన్ సహాయకుడు.

డేవిడ్‌ని కన్న ఇరవై రోజులకే అతడితల్లి మెర్సీకన్ను మూసింది. ఆమె పోయిన నాటినుంచి విల్సన్ డేవిడ్‌ని కంటికి రెప్పలా కాచుకుని పెద్దచేశాడు. తన కొడుకు తనకన్నా గొప్పవాడు కావాలనే తపనతో ఆరోయేట నుంచి డేవిడ్‌ని తనతో దొంగతనాలకు తీసుకొని పోయే వాడు. తండ్రి నేర్పరితనాన్ని బాగా అలవర్చుకొన్న డేవిడ్ ఎనిమిదో ఏటనుంచి చాలా టెక్నిక్‌గా దొంగ తనాలు చెయ్యటం మొదలుపెట్టాడు.

పగలంతా వీధుల్లోతిరిగి సాయంత్రానికి జేబునింపుకు వచ్చే కొడుకుని తన గుండెలకు హత్తుకొని, ముద్దుల వర్షాన్ని కురిపించేవాడు విల్సన్. రాత్రిళ్ళు భోజనాలు అయ్యాక కొడుకుని తనదగ్గర కూర్చోబెట్టుకుని "డేవిడ్! నువ్వు ఎవరితోనయినా దొంగతనానికి పోతే,పొరపాటున పట్టుబడ్డావనుకో నీ ప్రాణాలు పోయినాసరే నీ ప్రక్క వ్యక్తిని గురించి పోలీసులకు చెప్పకూడదు. ఇది మన వృత్తికి ఆయువు పట్టులాంటి ముఖ్యసూత్రం" అని చెప్పే వాడు.

డేవిడ్ తండ్రిమాటలను చాలా శ్రద్ధాసక్తులతో వినేవాడు.

ఆ నీతిని పాటిస్తానని తండ్రికి ప్రమాణంకూడా చేశాడు.
డేవిడ్‌కు పదిహేను ఏళ్ళువచ్చాయి.

కొడుకు పెద్దవాడు అవుతుంటే విల్సన్ ఆశకూడా పెరిగిపోసాగింది.

తన కొడుకు లక్షాధికారి కావాలన్న ఆశతో ఓరోజు జగపతిగారి బంగళాకి కన్నంవేశాడు.

డేవిడ్‌నికూడా వెంట తీసుకుపోయాడు.

బయటవున్న కాపలాదారులకు మత్తుమందు వాసన చూపించి, తెలివిని తప్పించాడు.

రాజాగారి ఖజానావున్న గదిలోకి వచ్చారు ఇద్దరూ.
తమ దగ్గరున్న మారుతాళాలతో నగలపెట్టె తెరచి నగలన్నీ రెండు మూటలు కట్టారు.

ఆ సమయంలో పక్కగదిలో పసికందైన రాజాగారి కుమారుడు "రమేష్" ఏడుపు లంకించుకున్నాడు.
వసుంధరాదేవి నిద్ర మేల్కొంది.

ఆమెకు పక్కగదిలో శబ్దాల్లాంటివి వినిపించి భర్తను లేపింది. రాజా జగపతిగారు వంటవాడిని, పక్కగదుల్లో వున్న నౌకర్లని లేపారు. అంతాకలసి విల్సన్‌వాళ్ళువున్న గదివైపు నడిచారు.

బయట అడుగుల ధ్వనివిని విల్సన్, కొడుకుతో బయటికి పరుగు తీశాడు.
ముందు విల్సన్, ఆ వెనుక డేవిడ్ పరిగెడుతూంటే, రాజా జగపతిగారు ఆయన నౌకర్లు వారి వెనుక పరిగెట్టారు.
విల్సన్ తాము వేసుకుని వుంచుకున్న తాడు సహాయంతో క్రిందకు జారిపోయి, కొడుకు వస్తాడన్న ఆశతో ఓ పొదలో నక్కివున్నాడు.

అయితే అతను వూహించినట్లు డేవిడ్ తండ్రినిచేరుకో లేక పోయాడు.

పరిగెడుతుండగా కాలికి ఏదో అడ్డంపడి, తూలి ముందుకు పడిపోయి నౌకర్లకు దొరికిపోయాడు.

రాజా జగపతిగారు వుగ్రులైపోతూ డేవిడ్ చెంప మీద బలంగాకొట్టి—"నీతో వచ్చినవాడు ఎవడు" అని ప్రశ్నించాడు.

డేవిడ్ తలవంచేసాడేకానీ నోరు విప్పలేదు.

అతడి మౌనాన్ని చూసి, రాజా జగపతిగారు రెచ్చి పోయేరు.

"ఈ వెధవని పోలీసు స్టేషనుకు అప్పజెప్పండి. వాళ్లు వీడి నోట్లోంచి నిజాన్ని కక్కిస్తారు" అని అరిచాడు.

డేవిడ్ భయంతో కంపించిపోయాడు.

తను దొరికిపోతే, తనచేత తనతండ్రి ఎక్కడున్నదీ పోలీసులు చెప్పిస్తారని భయపడిపోయాడు.

తన శరీరాన్ని వుక్కుకడ్డిలా బిగించి, తనని పట్టు కొన్నవారిని ఒక్కవిసురు విసిరి ఖంగారుగా ముందుకు పరిగెట్టాడు.

అంతా డేవిడ్ వెంటపడ్డారు.

అతడికి ఎటూ పోవటానికి మార్గం కనిపించలేదు.

ఆఖరికి వారికి దొరికిపోవటం ఇష్టంలేక మేడమీద నుండి కిందకు దూకేసాడు.

తన కొడుకు వస్తాడని ఎదురుచూస్తూన్న విల్సన్ కొడుకువేసిన హృదయ విదారకమైన కేకనువిని గాబ రాగా పొదల్లోంచి బయటకు వచ్చిచూశాడు. డేవిడ్ రక్తపు మడుగులో పడివున్నాడు.

విల్సన్ ఆక్షణాన తను ఒక దొంగను అన్న విష యాన్ని పూర్తిగా మరచిపోయాడు. ఒక కన్నతండ్రిలా పరుగునవెళ్ళి డేవిడ్ శవంమీదపడి రోదించాడు.

రాజా జగపతిగారు తదితరులంతావచ్చి విల్సన్ పారి పోకుండా బంధించి, ఆ దుఃఖసమయంలో అతన్ని పోలీసు సేపనుకు అప్పగించారు.

జైలు గోడలమధ్య కూర్చున్న విల్సన్ రాజా జగపతి గారిమీద కత్తికట్టాడు. తన కొడుకును తనకు దక్క నీయకుండా చేసినందుకు వారి కుమారుడు రమేష్‌ను ఎత్తుకుపోవాలని అనుకొన్నాడు.

విల్సన్ తోటి ఖయిదీ సహాయంతో జైలునుంచి పారి పోయాడు.

పోలీసులు అతడికోసం వేట ప్రారంభించారు.

విల్సన్ వారంరోజులు రహస్య ప్రదేశంలో దాక్కొని వారం తరువాత తన వేషాన్ని పూర్తిగా మార్చుకొని బయటకు వచ్చాడు.

భుజాలవరకూ గిరజాల జుత్తు, చెవులకు కమ్మలు, నుదు టన విభూతినామాలు, మెడలో రుద్రాక్షమాలలు, కాషాయరంగు వస్త్రాలు, చేతిలో జపమాల.

ఈ మేకప్‌లోవున్న విల్సన్‌ని ఎవ్వరూ పోల్చుకోలేక పోయారు.

మర్రిచెట్టుక్రింద పులి చర్మపుతోలు పరచుకొని, దాని మీద కూర్చొని, తనకు తెలిసిన వాళ్ళందరి జాతకాలను చెప్పేవాడు.

అతను చెప్పే ప్రతివిషయం జరిగి వుండడంతో అంతా అతన్ని మహాయోగి అని, భక్తి శ్రద్ధలతో కొలువసాగేరు.

ఈ సంగతి రాజా జగపతిగారికి, వసుంధరాదేవికి తెలిసింది.

ఆ ఇద్దరికి స్వాములంటే అమితమైన భక్తి.

తమ వూరికివచ్చిన విల్సన్‌ని తమ ఇంటికి విందుకు ఆహ్వానించారు.

పంచభక్ష్య పరమాన్నాలతో విందునొసంగి విల్సన్‌ని ఆ రాత్రికి తమయింట విశ్రాంతి తీసుకోమన్నారు.

విల్సన్ ఆ సమయం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఈ ఒక్క రాత్రి చాలు తను అనుకొన్న పని సిద్ధించటానికి.

వసుంధరాదేవి, అతను విశ్రమించేందుకు గదిని చూపించి, ముగ్గురు నౌకర్లను ఇద్దరు దాసీలను వుంచి, వెళ్ళింది.

విల్సన్ పరుపుమీదవాలి నిద్ర నటించాడు.

సరిగ్గా పన్నెండు గంటలు అయ్యాక లేచాడు. తన చుట్టూవున్న వారికి, నౌకర్లకు మత్తుమందు వాసన చూపించాడు.

తన కాషాయ వస్త్రాలని వదిలేశాడు. లోపల ఫుల్ సూట్ వున్నది. విగ్గుతీసి మంచంపై పడేసి, రివాల్వర్ తీసి చేతోపట్టుకొని రాజా జగపతిగార్ని, వసుంధరాదేవిని నిద్రలేపాడు. విల్సన్‌ని చూసి యిద్దరూ అదిరి పడ్డారు.

వసుంధరాదేవి పక్కలోవున్న చిన్నారి రమేష్‌ని చటుక్కున తీసుకొని "రాజా జగపతి గారూ! ఆ గోల్‌నానుంచి నా బిడ్డని వేరుచేసారు. అందుకే మీమీద కక్షతో మీ కొడుకుని ఎత్తుకపోతున్నా. నాలాగేమీరు

మీ బిడ్డకోసం కుళ్ళికుళ్ళి ఏడవాలి. అప్పటికిగాని వొక తండ్రి గుండెల్లో ఎంతటి వేదనను రగిలించినది మీరు తెలుసుకోలేరు" అని అన్నాడు.

"విల్సన్ నీవు ఇది న్యాయం కాదు. దొంగతనాలకు వచ్చిన మిమ్మల్ని పట్టుకోవాలని అనుకోవటం నేరంకాదు నీ కొడుకు తనంత తానుగా చనిపోతే, అందులకు బాధ్యులం మేముకాదు. నీకు కసిగావుంటే నన్నుకాల్చి చంపు. అంతేకాని, మాకువున్న ఒకేఒక వంశాంకురాన్ని మాకు దూరంచెయ్యకు. ఆ బిడ్డతప్పించి, మరోబిడ్డపుట్టే అదృష్టంలేని నాభార్యకు పుత్రశోకాన్ని కలుగజేయకు."

రాజా జగపతిగారు కన్నీటితో దీనంగా అర్థించారు.

విల్సన్ పడి, పడి నవ్వాడు.

"ఇలాగే బాధపడండి, రాజాసాబ్! అంతస్తుల్లో ఆదమరచి నిద్రపోయి, అష్టఐశ్వర్యాలను అనుభవించి పంచభక్ష పరమాన్నాలను ఆరగించే మీరు, కన్న కొడుక్కు దూరమైన హృదయవేదననికూడా తెలుసు కోవాలి."

విల్సన్ ట్రిగర్ మీద వేలుంచి, "మీరిద్దరూ ఏమాత్రం కదిలినా, ఈ పసివాడి ప్రాణాలు గాలిలో కలిసి పోతాయి, జాగ్రత్త!" అని హెచ్చరించి బయటికివచ్చి, గది తలుపులు బయట గడియపెట్టి, వీధిలోకి నడిచాడు.

చిన్నారి రమేష్ మెడలో బంగారు గొలుసు, దానికి పెద్ద పతకం, ఆ పతకంలో రాజా జగపతిగారిది, వసుంధరాదేవిది చిత్రపటం వుంది.

విల్సన్ ఆ గొలుసు తీసేసి ఒక రహస్య ప్రదేశంలో దాచాడు.

అతడి మెదడులో రక, రకాల ఆలోచనలు పరిగెడు తున్నాయి.

చిన్నారి రమేష్ బ్రతికివుంటే తనకు ఎప్పటికైనా లాభం వుందని అనుకొన్నాడు.

ఈలోగా పోలీసులు అతన్ని గురించి వెతకటంతో విల్సన్ ఆ పసికందుతో ఒక ట్రైన్ ఎక్కాడు.

ట్రైన్‌లో అతనికి సుందర్రావు, సావిత్రమ్మ పరిచయ మైనారు. సావిత్రమ్మ చేతుల్లో సంవత్సరం పిల్లడు గిరి ఆదమరచి నిద్రపోతున్నాడు.

విల్సన్ ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి, తన సూట్‌కేసు లోంచి పదివేల రూపాయలు తీశాడు.

"సుందర్రావుగారూ! తల్లిలేని నా బిడ్డని మీ రెండో కొడుకులా పెంచితే, యీ పదివేలు మీకిస్తాను. అంతే కాక, ప్రతిఏటా కొంత సొమ్ము పంపుతాను. ఏమం టారు?" అన్నాడు.

ఆ ఇద్దరూ డబ్బాశతో రమేష్‌ని పెంచుకొందుకు సిధపడ్డారు. విల్సన్ తన డైరీలో వారి చిరునామా వ్రాసు కొన్నాడు.

ఆ తరువాత విల్సన్ ఒక సంవత్సరం మాత్రమే పోలీ సుల కళ్ళు కప్పి, దొంగతనాలు చేసాడు.

ఒక హత్య కేసులో మాత్రం పోలీసులకు దొరికి పోయేడు.

కోర్టు అతనికి పదిహేడు ఏళ్ళు కఠిన శిక్షని విధిం చింది. ఆ శిక్షను అనుభవించక తప్పిందికాదు అతనికి.

ఆ శిక్ష అనుభవించి, బయట ప్రపంచంలోనికి వచ్చాక ముందుగా అతడి స్మృతిపథంలో మెదలింది రాజా రమేష్.

5

"వాసూ! జైలునుంచి బయటపడ్డాక తొలిసారిగా నీవే గుర్తు వచ్చావు.

నిన్ను పెంచటానికి డబ్బు ఇస్తానని సుందర్రావుతో అన్నాను. కానీ అనుకోకుండా నేను జైల్లో కూర్చున్నాను. నీ పెంపకానికి పైసా ఇవ్వలేదన్న కోపంతో నిన్ను ఎంత హీనంగా చూస్తున్నారో అనుకొంటూ, నీ వూరు వచ్చాను.

నేను మీ ఇంటికి వస్తుంటే నీవు మీ ఇంట్లోంచి వస్తూ కనిపించావు. ఆ ప్రక్కవాళ్ళని నీ గురించి అడిగితే నీ పేరు వాసు అని, సుందర్రావు రెండవ కొడుకని చెప్పారు. నేను నీ వెంట వచ్చి, నీవు సాగిస్తున్న జీవనాన్ని చూసాను.

అంతటి జమీందారు బిడ్డవి — ఒక కిళ్ళీ కొట్లో కూర్చుంటే నాకు చాలా బాధగా అనిపించింది. అందులో నా స్వార్థం వుందనుకో. ఇప్పుడు నిన్ను నీ తల్లి తండ్రులకు అప్పగించి, నీకు చేసిన మేలుకు ప్రతిగా కొంత డబ్బుని తీసుకొని, ఏదో వ్యాపారాన్ని చేసుకొంటూ ప్రశాంతంగా జీవించాలని అనుకొన్నాను.

చిన్నవాడు నిన్ను ఎత్తుకువచ్చినపుడు నీ మెడలో వుండే గొలుసు నీ జన్మ రహస్యాన్ని తెలిపేందుకు అతి ముఖ్యమైనది. ఆ గొలుసుకోసం నా వూరు వెళ్ళాను.

నేను గొలుసు తీసుకొని, రాజా జగపతిగారికోసం వెళ్ళాను. ఆయన ఆ వూరిలో లేరు. అతి కష్టంమీద ఆయన వివరాలు తెలుసుకొన్నాను. రాజా జగపతిగారు ఇప్పుడు ఈ వూరిలోనే వుంటున్నారు.

నేను ఈ వూరు వచ్చి, ఒక రూమ్ తీసుకొన్నాను. రాజా జగపతిగారి బంగళాని చూసాను. నీతో నే ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళాలి. రేపు ఉదయం నువ్వు నా రూమ్‌కు ఎనిమిది గంటలకు వస్తే ఇద్దరం కలిసి రాజా జగపతి గారి బంగళాకు వెళదాం" చెప్పాడు విల్సన్.

వాసు రెప్పలైనా ఆర్పకుండా విల్సన్‌ని చూస్తున్నాడు.

తను రాజా_రమేష్‌ని అని తెలుసుకొన్న అతడి గుండెలు ఆనందంతో ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి.

"విల్సన్! ఆ గొలుసు తెచ్చావా? ఒక్కసారి నా తల్లి తండ్రులను చూసుకొంటాను" అని అడిగాడు ఆశగా.

"లేదు వాసూ! అది నా పెట్లోనే వుంచేసాను. రేపు నువ్వు వస్తే ఇద్దరం నీ తల్లి తండ్రుల ఇంటికి వెళదాం!"

"మీ రూమ్ ఎక్కడుందో చెప్పండి. రేపు వస్తాను."

విల్సన్ తను ఎక్కడున్నదీ వివరాలు చెప్పి, లేచి నిలబడ్డాడు.

వాసూ కూడా లేచి నిలబడి, ప్యాంట్ కంటుకొన్న ధూళిని దులుపుకొన్నాడు.

వాసు చాలా వుషారుగా ఇంటికి వచ్చాడు.

అతను ఇంటికి వచ్చేసరికి అంతా అతడితో మామూలుగానే మాట్లాడారు.

సావిత్రమ్మ వాసుకి ముందు భోజనం పెట్టేసింది.

అతను భోజనం చేసేసి, తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయి, తృప్తిగా నిద్రపోయాడు.

వాసు తిన్నాక మిగిలిన వాళ్ళంతా భోజనం చేసేసి, గిరి రాకకోసం ఎదురుచూడసాగారు. ఎనిమిది గంటలకు వచ్చాడు గిరి.

తనవాళ్ళందర్నీ గదిలో కూర్చోబెట్టి, తలుపులు బిగించి, "వాసూ! మీ కొడుకు కాదు కదూ?" అని ప్రశ్నించాడు తల్లి తండ్రులను. ఆ దంపతులిద్దరూ గతుక్కుమన్నారు.

"గిరీ! ఇప్పుడు వాసుని కల్సుకొన్నది విల్సన్ కదూ? వాడికి ఒక్కడికే వాసూ జన్మరహస్యం తెలుసు. ప్రతి ఏటా డబ్బిస్తానన్న వెధవ ఇప్పుడు కనిపించాడా?" అన్నాడు కోపంగా.

"నాన్నా! మీరు అనుకొనేంత తేలికైన జన్మ రహస్యం కాదు వాసుది. వాడు రాజా జగపతిగారి బిడ్డ. రాజా-రమేష్."

అంతా తెల్లబోయారు.

గిరి నెమ్మదిగా వాసు చరిత్రనంతటిని చెప్పి—

"నాన్నా! వాసు రాజా-రమేష్ అని తెలిసినది, ఒక్క విల్సన్‌కు, వాసుకి. ఆ ఇద్దర్నీ ఎలాగైనా తప్పిం చేస్తే, మనం కోటికి పడగలెత్తవచ్చు," అని అన్నాడు.

సుందర్రావు కళ్ళు మెరిసాయి. "గిరీ! నిజమే ఈ రాత్రికి ఆ ఇద్దర్నీ చంపేయాలి. నువ్వు రాజా-రమేష్ స్థానంలో నిలబడాలి" అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

6

వాసుకి హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది.

కళ్ళు తెరచి చూసిన అతనికి, ఏదో ఆకారం మెల్లగా తలుపులు తోసుకురావటం కనిపించింది.

చటుక్కున లేచి కూర్చొని—"ఏయ్, ఎవరదీ?" అని ప్రశ్నించాడు గంభీరంగా.

ఆ ఆకారం గాబరాగా పరిగెట్టింది.

వాసు ఆశ్చర్యంగా లేచి వెళ్ళి తలుపులు గడియపెట్టుకొన్నాడు. కిటికీ తలుపులు మూసేసాడు.

అయినా అతనికి గుండెల్లో వణుకు తగ్గలేదు. అంత రాత్రి ఇంట్లో వాళ్ళను లేపటానికి మనసొప్పలేదు.

తన గదిలోనికి వచ్చిన ఆ వ్యక్తి ఎవరు? అతను తన గదిలోకి ఎందుకు వచ్చాడు? తనదగ్గర ఏముందని?

అతను అలా తెల్లవార్లూ మేలుకొనే ఆలోచించసాగాడు. కానీ అతనికి సమాధానం లభించలేదు.

ఉదయాన్నే లేచి, స్నానం అదీ కానించి డ్రెస్ చేసుకొంటున్నాడు వాసు.

సావిత్రమ్మ పాల గ్లాసుతో వచ్చింది.

"వాసూ! రాత్రి సరిగ్గా భోజనం చెయ్యలేదు. ఈ పాలు తాగు బాబూ!" అని పాలగ్లాసును అందించింది.

కాఫీ అయినా సరిగ్గా ఇవ్వని తల్లి, పాలు తెచ్చి ఇచ్చేసరికి వాసు చాలా ఆశ్చర్యపోయాడు.

మౌనంగా తల్లి చేతిలో గ్లాసు అందుకొన్నాడు.

ఆవిడ అక్కడ వుండకుండా వెళ్ళిపోయింది.

వాసు గ్లాసు టేబిల్ మీద పెట్టి, షర్ట్ వేసుకొంటుంటే, టేబిల్ మీద పెట్టిన పాలగ్లాసు క్రిందపడింది. ఒక నల్ల పిల్లి నాలుగు కాళ్ళమీదుగా కూర్చొని, పాలను చప్పరిస్తున్నది.

ఆదే సమయంలో సావిత్రమ్మ లోపలికి వచ్చి, ఆ దృశ్యాన్ని చూసి, పిల్లిని తరిమివేసింది.

ఆవిడ గొంతులో ఏదో నిరాశ ధ్వనిస్తున్నది.

వాసు గబగబా బయటకి వెళ్ళిపోయాడు.

అతను తన వీధిని దాటబోతుండగా ఓ ప్రక్కన అదే నల్లటి పిల్లి నురగలు కక్కుతూ కనిపించింది.

దాని ముందరి కాళ్ళమీద, మీసాలనిండా పాల గుర్తులు కనిపిస్తున్నాయి. వాసు ఆశ్చర్యంగా ఆ పిల్లిని చూశాడు.

ఐదు నిముషాలు ఆ పిల్లి నురగలు క్రక్కి ప్రక్కలు ఎగరేసి- ఆ తరవాత గుడ్లు నిలబెట్టేసింది.

వాసు రోడ్ మీద నడుస్తున్నాడే కాని, అతని మస్తిష్కంనిండా గజిబిజిగా ఏవేవో ఆలోచనలు ఈగల్లా ముసురుతున్నాయి.

పాలు త్రాగినందుకే ఆ పిల్ల చనిపోయిందా?

అలా ఆలోచిస్తూనే విల్సన్ ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

విల్సన్ ఇంటిముందు, ఇంటిలోపల చాలా మందిజనం గుమికూడి వున్నారు.

వాసు గాబరాగా అందర్నీ నెట్టుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళాడు. మంచంమీద విల్సన్ శవాన్నిచూసి విభ్రాంతితో అలాగే నిలిచిపోయాడు.

విల్సన్ గుండెల్లో పిడివరకూ దిగబడివున్నది కత్తి.

అతని ఎడంచెయ్యి మహావిష్ణువు కాలండర్‌ని చూపిస్తున్నట్లు వున్నది.

''రవీ! ఈ విల్సన్ మహావిష్ణువు కాలండర్‌నిచూపిస్తూ మరణించాడంటే, ఇతన్ని మహావిష్ణువు పేర్లుకల వ్యక్తి ఎవరో హత్యచేసాడని తెల్సిపోతున్నది'' అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజశేఖరం.

డిటెక్టివ్ రవీంద్ర, విల్సన్ శవాన్ని మరోసారి పరీక్షగా చూసి, తిరిగి తన చూపులను ఆ కాలండర్ మీద నిలిపాడు.

రాజశేఖరం కానిస్టేబుల్స్ అందర్నీ బయటకుపంపెయ్యమన్నాడు.

ఆ గుంపులోవున్న వాసుకూడా అందరితో బయటకు నడిచాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శవాన్ని పోస్టుమార్టమ్ చెయ్యాలనీ, ఇంటిగల ఆయనతో చెప్పి, జీప్ దగ్గరకు నడిచాడు.

డిటెక్టివ్ గోడకువున్న కాలండర్ తీసి, యెందుకో వెనక్కితిప్పి చూశాడు. ఆతృతగా చదివాడు.

"మెడియర్ వాసూ, నీవురాజా రమేష్‌వని తెలుపుదు చేద్దామని ఎంతో ఆశపడ్డాను. కానీ నీ జాతకం అంతగా బాగోలేదు. అది నన్ను కొట్టింది. నిన్నరాత్రి నా ఇంటి తలుపులు ఎవరో తడితే వెళ్ళితీసాను. ఒక వ్యక్తి లోపలకు వచ్చి, అరవకుండా నా నోరు మూసేసి, కత్తితో పొడిచి నీ గొలుసు దొంగిలించి పారిపోయాడు. ఆఖరి క్షణాలలో ఇది వ్రాసాను. నువ్వు నేరుగా ఇక రాజాగారి ఇంటికే వెళ్ళి నీ చరిత్ర చెప్పుకో!

—విల్సన్"

డిటెక్టివ్‌కి అందులో సారాంశం చాలా తికమకగా కనిపించింది.

వ్రాసి వున్నంతవరకూ కట్ చేసి దాన్ని తన జేబులోకి తోసి ఇనస్పెక్టర్ వెంట నడిచాడు.

ఇనస్పెక్టర్ ఏదేదో చెపుతున్నాడు. కాని, రవీంద్ర తలకు అతనుచెప్పే ఏ ఒక్కమాట ఎక్కటంలేదు.

అతడి దృష్టిలో ఆ వుత్తరమే మెదులుతున్నది.

ఎవరా వాసు? అతను రాజా-రమేష్ ఏమిటి? రాజా జగపతిగారి అబ్బాయిని ఎవరో ఎత్తుకుపోయిన సంగతి తనకు తెలుసు. మరి ఆ లేఖలోవున్న సారాంశానికి అర్థమేమిటి? వాసు పేరుగలవాళ్ళు చాలామంది వున్నారు. అందులో ఏ వాసుకి వ్రాయబడింది ఈ లేఖ? అసలు విల్సనే ఇది వ్రాసాడా? లేక వాసు అనే అతను దీనిని సృష్టించుకున్నాడా?

డిటెక్టివ్, జీవ్ పోలీసు స్టేషన్ దగ్గర ఆగేవరకూ ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు.

7

రాజా జగపతిగారు, వసుంధరాదేవి కూర్చొని వున్నారు.

దివాన్‌గారు వారికి యెదురుగా నిలిచి యేదో చెప్తున్నారు.

"దివాన్‌గారూ! మీకు ఎలా చాతనైతే అలా చెయ్యండి" రాజా జగపతిగారు నిర్లిప్తంగా అంటుండగా వాసు లోపలికి ప్రవేశించాడు.

"ఎందుకోసం వచ్చావు?" దివాన్‌గారు గంభీరంగా ప్రశ్నించారు.

"నేను రాజా రమేష్‌ని. జగపతిగారి బిడ్డని," అన్నాడు వాసు. రాజా జగపతిగారు, వసుంధరాదేవి ఆశ్చర్యపోయారు.

వాసు ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుండగా—గిరి చిరిగిన దుస్తులతో అక్కడికి వచ్చి, రాజా జగపతి కాళ్ళదగ్గర పడ్డాడు.

వాసు, గిరిని చూస్తూనే తెల్లబోయాడు.

గిరి కుడిచేతిలో బంగారపు గొలుసు, వ్రేళ్ళాడు తున్నది.

రాజా జగపతిగారు గిరిని పైకి లేవదీసి—

"ఈ గాయాలు ఏమిటి బాబూ! ఎవరు నువ్వు?" అని ప్రశ్నించాడు ఆందోళనగా.

"నాన్నగారూ! నేను మీ అబ్బాయినండీ. రాజా రమేష్‌ని!" అన్నాడు గిరి.

రాజా జగపతిగారు అయోమయంగా చూసారు. వసుంధరాదేవి మతిపోయినట్లు ఆ యిద్దర్నీ చూడ సాగింది.

"అబద్ధం!" వాసు పిచ్చిగా అరిచాడు.

గిరి, వాసూవైపు కోపంగా చూశాడు.

"ఏది అబద్ధం? విల్సన్ నా జన్మరహస్యం చెప్పి, ఈ గొలుసు నాకు ఇచ్చాక, ఇన్నాళ్లూ నన్ను పెంచారు కదా అని, నా తమ్ముడివి కదా అని నీకు నా చరిత్ర చెప్పటం అబద్ధమా? నా చరిత్ర విన్నాక ఆ రాత్రి నా గదిలోకి వచ్చి, నన్ను హత్య చెయ్యాలని చూడటం అబద్ధమా? నన్ను బంధించి, కొరడాతో కొట్టి, గొలుసు ఎక్కడ దాచానో చెప్పమని బాధించటం అబద్ధమా?" అన్నాడు కుటిలంగా.

వాసు అవాక్కయిపోయాడు. తన జీవితం ఇంత చిత్రంగా వుంటుందని వూహించుకోలేక పోయాడు అతను.

"బాబూ! గిరీ, జరిగిందంతా చెప్పూ?" వసుంధరాదేవి కలవరంగా ప్రశ్నించింది.

గిరి తన జేబులోంచి చిన్న చీటి బయటకు తీసాడు.

"అమ్మా! విల్సన్ నన్ను ఎత్తుకుపోయి, పోలీసులు వెంబడిస్తూండగా సుందర్రావుగారు, సావిత్రమ్మగారు కలిసారట. వారికి కొంతడబ్బు ఇచ్చి, నన్ను పెంచుకోమని చెప్పి, వారికి అప్పగించాడు. ఆ యిద్దరూ నన్ను కంటికి రెప్పలా పెంచారు. తమకు ఎందరు పిల్లలు పుట్టినా నన్ను ఏనాడూ పరాయివాడిగా చూడలేదు.

విల్సన్ నన్ను వారికి అప్పగించాక పోలీసులకు దొరికి పోయేడట. పదిహేడుఏళ్ళు జైలుజీవితం అనుభవించి, నా దగ్గరకు వచ్చాడు. నా ఇంటి పక్కవాళ్ళని నా గురించి అడిగితే నా పేరు గిరి అని సుందర్రావుగారి పెద్ద కొడుకనని చెప్పారు.

అప్పుడే విల్సన్ నాకు ఈచీటివ్రాసి, యెవరిచేతో పంపాడు. అతను వ్రాసిన ప్రకారం అతన్ని కలుసుకొన్నాను. విల్సన్ నా చరిత్ర అంతా చెప్పి, నాకు ఈ గొలుసు యిచ్చిపంపాడు. వాసూ అంటే నాకు ఎంతో అభిమానం. ఆ అభిమానంతో ముందుగా వాసుకి మాత్రమే నా జన్మరహస్యాన్ని తెలుపుడు చేశాను.

నేను రాజా-ర మేష్‌ని అయ్యాక అమ్మా వాళ్ళను సర్‌ప్రయిజ్ చేద్దామని వాళ్ళకు ఈ రహస్యాన్ని చెప్పలేదు. ఆరాత్రి నాగదిలోకి ఒక ఆకారం వచ్చింది. చీకటిలో అది ఎవరయినదీ గుర్తించలేదు. తెలిసిరావటంతో ఆ ఆకారాన్ని చూసి "ఎవరూ?" అని గట్టిగా కేక వేయుటంతో ఆ ఆకారం పారిపోయింది.

ఉదయం ఎప్పుడూ లేనిది వాసు స్వయంగా పాలు తెచ్చి ఇచ్చాడు. పాలు త్రాగబోతుండగా, నా ఫ్రెండ్

ఎవరో పిలవటంతో పాలగ్లాసు టేబిల్ పై పెట్టి, బయటికి వెళ్ళాను. తిరిగి లోపలకి వచ్చేసరికి పిల్లి పాలన్నీ త్రాగే సింది. పాలు తాగిన వెంటనే పిల్లి చనిపోయింది.

అప్పుడే నాకు వాసుమీద అనుమానం కలిగింది. అతను నన్ను చంపి, తనే రాజా_రమేష్‌ని అని నిరూపించుకోవాలని చూస్తున్నాడని గ్రహించి మీదగ్గరకు వస్తుంటే నన్ను ఇద్దరు రౌడీలు వెంబడించారు. గొలుసు ఒకచోట భద్రపరచాను. ఆ ఇద్దరూ ఓ సందులో నన్ను పట్టేసి, నాకు తెలివి తప్పించారు.

తిరిగి నాకు తెలివి వచ్చేసరికి, ఓ స్థంభానికి కట్టబడి వున్నాను. ఎదురుగా వాసూ కొరడాతో నిలిచివున్నాడు. గొలుసు ఎక్కడ దాచానో చెప్పమని కొరడాతో కొట్టాడు. నేను ఎంతకీ చెప్పకపోయేసరికి, "నువ్వు చెప్పినచరిత్రని రాజాగారితో చెప్పుకొంటాను. విల్సన్‌కి నీకూ ఈ చరిత్ర తెలుసు కాబట్టి, మీ ఇద్దర్నీ అడ్డు తొలగించుకొని, రాజా_రమేష్‌గా చలామణి అవుతాను అని బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

నేను నా దగ్గరవున్న లైటర్ సహాయంతో తాడుని కాల్చి, అక్కడనుంచి తప్పించుకొని గొలుసుతో విల్సన్ వ్రాసిన చీటీతో మీదగ్గరకి వచ్చాను" అని అన్నాడు గిరి.

రాజా జగపతిగారూ, వాసూ చెంపని 'చెళ్' మని పించారు.

"నా కొడుకుని చంపి, సమస్త భోగాలను అనుభవించాలని చూస్తావా? నిన్ను తక్షణం పోలీసులకు అప్పగిస్తాను."

ఆయన తీవ్రస్వరాన అని టెలిఫోన్ వైపు నడిచి, ఇనస్పెక్టర్ రాజశేఖరానికి ఫోన్ చేసారు.

నాలుగు ముక్కల్లో అంతా చెప్పి, తన ఇంటికి రమ్మన్నారు.

8

రాజా జగపతిగారు, గిరి చెప్పినదంతా డిటెక్టివ్‌లకు చెప్పారు.

ఇనస్పెక్టర్ వాసు వంక తీవ్రంగా చూస్తూ—

"విల్సన్‌ని నువ్వు చంపావు. విల్సన్‌ని హత్యచేసే అవకాశం నీకే వుంది. గిరి తన చరిత్రను ఒక్క నీకే చెప్పాడు. విల్సన్‌ని చంపేస్తే నిజం అతనితో పోతుందని నీకు తెల్సు.

గిరిని కూడా చంపాలని చూశావు. కానీ రెండుసార్లు అతను చావుని తప్పించుకొన్నాడు. విల్సన్ చనిపోయి మహావిష్ణువు కాలండర్‌ని చూపించాడు. వాసు నీ పేరు. వాసు కూడా మహావిష్ణువే.

చనిపోయిన విల్సన్ నువ్వు దోషివని నిరూపించాడు. గిరి ప్రత్యక్ష సాక్షి. ఇక నిన్ను అరెస్ట్ చేస్తున్నాను" అన్నాడు గంభీరంగా.

వాసు నిలువునా వణికిపోయాడు.

"ఇనస్పెక్టర్! నేను నిర్దోషినని నిరూపించేందుకు ఒక్క అవకాశం ఇవ్వండి చాలు," దీనంగా అడిగాడు.

ఇనస్పెక్టర్ ఆవేశంగా ఏదో అనబోతుంటే, డిటెక్టివ్ అతన్ని శాంతపరచి, "వాసూ! తప్పకుండా నీకు అవకాశం ఇస్తాం. ఏమిటో చెప్పు" అని అన్నాడు.

అతని ముఖం వెలిగిపోయింది.

"సార్! సుందర్రావుగార్నీ, సావిత్రమ్మగార్ని పిల వండి. వారికి తెలుసు నేను పెంపుడు కొడుకునని" అని అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ తన సూదంటు చూపులతో గిరి ముఖంలోకి చూసాడు_ ఆ మాటలకు అతడిలో ఎలాంటి మార్పు వస్తుందో అని.

గిరి ముఖంలో ఎలాంటి మార్పు కనిపించలేదు.

"కరెక్ట్. వార్ని రప్పించండి. మాలో ఎవరు స్వంత కొడుకో, ఎవరు పెంపుడు కొడుకో తేలిపోతుంది" అన్నాడు గిరి కూడా.

వాసు లోలోపల ఆశ్చర్యపోయాడు.

రాజా జగపతిగారు తన నౌకరును సుందర్రావు ఇంటికి పంపించాడు.

పావుగంటలో దంపతులు రాజా జగపతిగారు వున్న గదిలోకి వచ్చారు.

వార్ని చూస్తూనే ఇన్స్పెక్టర్ ప్రశ్నించాడు_

"సుందర్రావుగారూ! మీకు విల్సన్ ఒక బిడ్డని పెంచమని ఇచ్చాడు. ఆ బిడ్డ మీ పెద్ద అబ్బాయా? రెండవవాడా?"

సుందర్రావు గాబరా నటిస్తూ, "ఎందుకు ఇనస్పెక్టర్ ఇలా ప్రశ్నిస్తున్నారు?" అని అడిగాడు.

ఇనస్పెక్టర్ చిరాగ్గా చూసాడు.

"ముందు నేను అడిగినదానికి సమాధానం చెప్పండి. వాసువా? గిరా? ఎవరు మీ స్వంత కొడుకు?"

"ఇనస్పెక్టర్! గిరిని ఏనాడూ పెంపుడు కొడుకుగా చూడలేదు. వాసూకన్నా ప్రేమగా చూసుకొన్నాం.

మా రక్తం పంచుకుపుట్టిన పిల్లలుకూడా గిరి జన్మ రహస్యాన్ని తెలుపుదు చెయ్యలేదు.''

''మోసం!'' వాసు వెర్రిగా అరిచాడు.

''వాసూ, మోసం ఏమిట్రా'' సావిత్రమ్మ అయోమయంగా అంది.

''అమ్మా! నా జన్మను తెలిసిన విల్సన్ చనిపోయేడు. మీకు నిజం తెలిసినా మీరు చెప్పటంలేదు. ఇంక నేను ఏం చెప్పేది? విల్సన్ పోవటంతో నా జీవితంకూడా పోయింది.''

''అసలు ఏమైందిరా?'' సుందర్రావు అర్థంకానట్లు నటిస్తూ అడిగాడు.

ఇనస్పెక్టర్ నాలుగు ముక్కల్లో అంతా చెప్పి, వాసూ చేతులకు బేడీలు వేసాడు.

సావిత్రమ్మ కొడుకు చేతులు పట్టుకొని, ఏడవటానికి శతవిధాల ప్రయత్నిస్తూ—''వాసూ! విల్సన్‌ని నువ్వు హత్యచేసావా? గిరిని చంపాలని చూసావా? ఇదంతా ఎందుకు చేశావురా?'' అని అంది.

వాసు ఆవిడ ముఖంలోకి చూడలేకపోయాడు.

సిగ్గుతో కాదు, అసహ్యంతో.

ఇనస్పెక్టర్ రాజా జగపతిగార్కి చెప్పి, వాసుని ముందుకు తోసి, 'పద' అన్నాడు. వాసుకి దుఃఖం ముంచుకువచ్చింది.

''గిరీ! విల్సన్ వ్రాసిన చీటీని ఇటు ఇవ్వు'' అడిగాడు డిటెక్టివ్ గంభీరంగా.

గిరి మారు మాట్లాడకుండా రాజా జగపతిగారి జేబు

లోని చీటీ, తీసుకొని రవీంద్ర చేతిలో పెట్టాడు.

ఆ చీటీని తన జేబులోని మరో చీటీని తీసి పరిశీలించాడు. రెండింటి రైటింగ్ వేరు వేరుగా వుంది.

9

రాజా జగపతిగారి బంగళాలో, గడియారం పన్నెండు గంటలు కొట్టింది.

గిరి హఠాత్తుగా మేల్కొన్నాడు.

తెలివి వచ్చేసికాదు, ఎవరో తట్టి లేపటంతో.

కళ్ళు తెరిచి ఎదురుగా రివాల్వర్ పట్టుకు నిల్చున్న వాసుని చూసి, వణికిపోయాడు గిరి.

భయంగా "వాసూ!" అని అరిచాడు.

"గిరీ! నువ్వూ, నేనూ తప్పించి, మిగతా వాళ్ళందరూ మత్తుమందు వాసన చూసి, ఆదమరచి నిద్రపోతున్నారు. నువ్వు గొంతు చించుకొని అరచినా, ఏ ఒక్కరు నీ సహాయానికి రారు," వాసు చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

"వాసూ! ఇలా రావటంలో నీ వుద్దేశ్యం ఏమిటి?" వణికే కంఠంతో అడిగాడు.

"ఇంకా అర్థంకాలేదా? విల్సన్‌ని చంపానని, నీమీద హత్యాప్రయత్నాలు జరిపానని కోర్టు నాకు మరణశిక్ష విధించి తీరుతుంది. ఒకర్ని చంపినా, ఇద్దర్ని చంపినా, నాకు మరణశిక్ష వేస్తారు. శిక్ష అనుభవించేముందు నీమీద కక్ష తీర్చుకోవాలనుకొని జైలు నుంచి పారిపోయి వచ్చాను.

నేను ఎలాగూ చావవలసినవాడినే. న్యాయంగా నేను అనుభవించవలసిన సంపద నువ్వు అనుభవించటం

అన్యాయం. న్యాయం నీ చేతుల్లో నలిగిపోయింది. అన్యాయం నా చేతుల్లో ఆహుతి కాబోతున్నది. సుందరరావు కొడుకుగా చెప్పుకొనే నేను, రాజా జగపతిగారి కొడుకుగా చెలామణి అవుతున్న నువ్వు—మన ఇద్దరూ ఈ భూమ్మీద బ్రతకటానికి వీల్లేదు.''

వాసు ట్రిగ్గర్ మీద తన వేలుని బిగించాడు.

''వాసూ!'' గిరి ఖంగారుగా అరిచాడు.

''వాసూ! జరిగినది అంతా మరచిపో, ఇప్పుడు నేను రాజారమేష్‌ని కాదూ అన్నా ఎవరూ నమ్మరు! నన్ను చంపినా, రాజారమేష్‌వు కాలేవ్!!''

''అందుకే నాతోపాటూ నువ్వూ చావాలంటున్నా?''

''ఇద్దరం చస్తే, ఈ ఆస్తి అంతా అనాధ శరణాలయాలకి పోతుంది. నేను బ్రతికివుంటే, కొద్దిరోజుల్లో ఆస్తి నా పరం అవుతుంది. నీకు కొన్ని లక్షలు ఇస్తాను. ఆ డబ్బుతో దూరదేశాలకు పారిపోయి, సుఖంగా జీవించు. ఇంతకాలం నిన్ను పెంచినందుకైనా అమ్మ ముఖం చూసి నన్ను వదిలిపెట్టెయ్!'' దీనంగా బ్రతిమాలాడు.

గిరి మాటలకు వాసు ఆలోచిస్తున్నవాడిలా భృకుటి ముడిచాడు.

''నా మాటలు విను వాసూ! నిన్ను పోలీసుల దృష్టిలో పడకుండా దాస్తాను.''

వాసు పకపకా నవ్వాడు. ''విల్సన్‌ను నేను చంపానని చెప్పి, నన్ను జైలుకు పంపినవాడివి. నీ మాటలు నమ్మేదెట్లా?''

"విల్సన్‌ని నేనే చంపాను. వుత్తరంకూడా నేనే తారుమారు చేశాను. అవన్నీ మరచిపోవానూ! ఇప్పుడు మనం ఒకటిగా వుందాం!" అన్నాడు గిరి, వాసుని ఎలాగైనా నమ్మించాలని.

"థేంక్స్ గిరీ! నిజాన్ని నీ నోటితోనే చెప్పేసావు. ఇప్పుడు శిక్షపడేది నాకుకాదు, నీకు! నీ మాటలన్నీ టేప్ రికార్డరులో భద్రపరచాను."

గిరి, వాసూమీదకు ఒక్క ఎగురు ఎగరబోయాడు.

"ఊఁ! గిరీ! ఒక్క అడుగు ముందుకు వేస్తే,చస్తావ్!" గర్జించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్, తలుపులు తోసుకొని లోపలికి వస్తూ.

ఎదురుగా ఇన్‌స్పెక్టర్, రాజా జగపతిగారు, వసుంధరాదేవి, డిటెక్టివ్ నిలిచివున్నారు. గిరి ఎలాంటి సాహసాన్ని చెయ్యలేకపోయాడు. అవమానంతో తల దించుకున్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్, గిరికి బేడీలు వేసాడు.

"మిస్టర్ గిరీ! వాసూ నిజంగా జైలునుంచి పారిపోలేదు. మేమే అలా చెప్పించాం. వాసూ జీవనాన్ని తెలుసుకొన్నాం. నువ్వు ఎలా జీవిస్తున్నది తెల్సుకొన్నాను. వాసూ కన్నకొడుకే అయితే పెంపుడు కొడుకువైన నిన్ను ప్రేమగా ఎందుకు చూస్తారు. అంతే కాదు, వాసుని అరెస్టు చేసినప్పుడు వాళ్ళు కనీసం బాధ కూడా పడలేదు.

వాసు విల్సన్‌ని కల్సుకొన్నట్లు శ్రీదేవీవిలాస్ దగ్గర బిచ్చగాడు స్పష్టంగా చెప్పాడు. నీ నోటివెంట నిజాన్ని తెల్సుకొందుకే ఈ ప్లాను వేసాం. నిన్నే కాదు, నువ్వు

తప్పటడుగు వేస్తుండగా నిన్ను సరిదిద్దకుండా, వాసు జన్మరహస్యాన్ని దాచిన నీ తల్లి, తండ్రులకికూడా పడ తాయి బేడీలు!"

ఇన్ స్పెక్టర్ గంభీరంగా అంటూంటే, గిరి తల వంచేసుకొన్నాడు.

డిటెక్టివ్ రవీంద్ర, వాసు భుజాన్ని తట్టి, "వాసూ! ఇకనుంచి నీవే రాజారమేష్వు" అన్నాడు.

వాసు కళ్ళు మిల, మిలా మెరిశాయి. తల్లిదండ్రులకు పాదాభివందనం చేశాడు.

రాజా జగపతిగారు, వసుంధరాదేవిగారల కళ్ళు అశ్రువులతో నిండిపోయాయి.

—:ఐపోయింది:—